

LA CAMPANA DE GRACIA

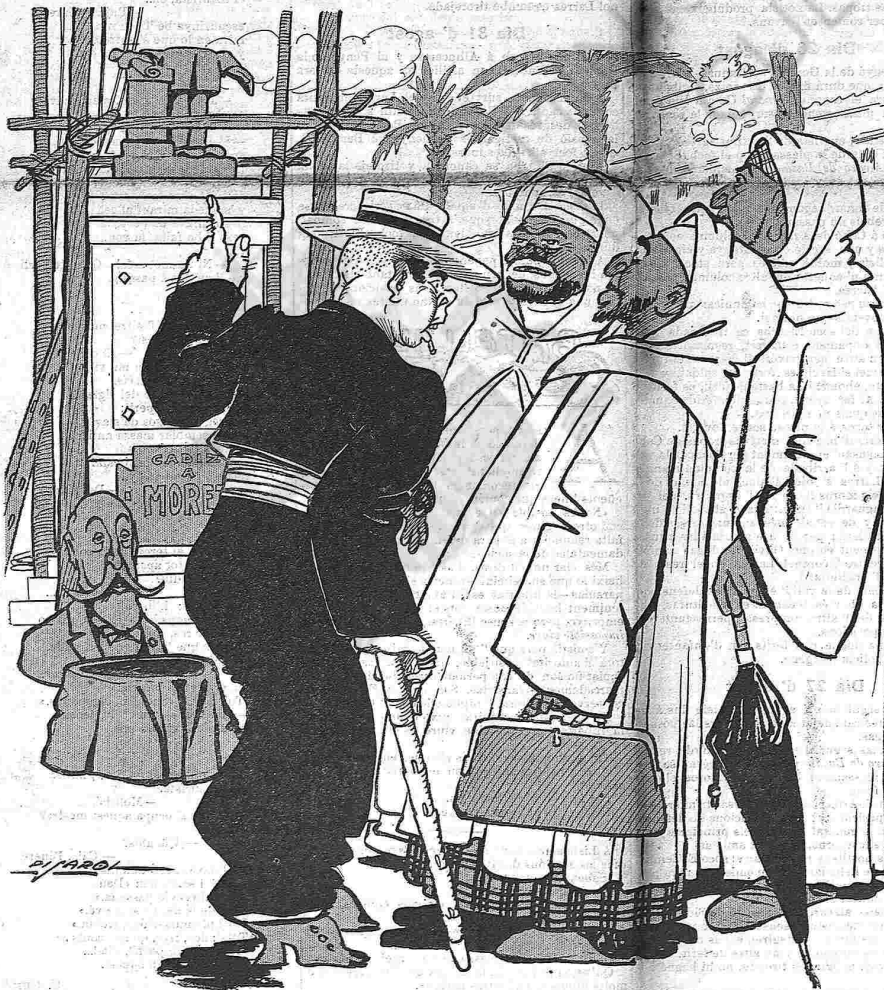
ANTONIO LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, núm. 20, Botiga
BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA, pessetas 1'60.—EXTRANGER, 2'60.

Davant del monument

—Ezto va a zè una eztatua mu maja... Ze la levantan á Moret...

—Moret?... Moret?... ¿Qui 'ls entén als espanyols?... Després dirán que no volen res que fassi olor de moro!...

Aquest número ha passat per la censura gubernativa.

TANT va el cantí a la font...
Per fi el bon Muley Hafid té al Roghi en poder seu, ben amarrat y, pera evitar escapatoria, tançat dintre d'uns cables de ferro...
La postrema defensa del pretendent el trono del Marroch ha sigut, si no heroyca, obstinada. Perseguit dia y nit com una fiera, fugint de tribu en tribu, de barraca en barraca y darrerament de pedra en pedra y de forat en forat, l'astut Bu-Hamara no ha pogut resistir á l'acostat brutalment combinada de las armas y l's diners del sultá, y, rodejat de traidors y d'enemics, ha caygut.

Pot calcularee la satisfacció del Hafid, que ab rahó veyia en el Roghi un dels adversaris més temibles.

Després d' haver fet salar 200 caps dels partidaris del pretendent pera que li seus carinyosos súbdits pugnin tenir el gust de contemplarlos més temps penjats á las portas de Fez y d'altres ciutats del imperi ahont serán enviats, el sultá ha interrogat al Roghi.

La primera conferéncia dels dos rivals ha sigut deliciosament africana.

—Is ho veus cómo te tinchí—ha dit l'emperador.—Venut y engabiat com una bestia rabiosa.

—Bah!—ha contestat el Roghi.—Lo mateix hauria fet jo ab tu si hagués pogut atraparte.

—Per qué t'has rebelat contra l'meu poder, l'únic poder aquí llegítim?

—Perque m'ha donat la gana. Y l'advertísco que las tevas preguntas m'están aburrint de mala manera. Lo que primer que haurias de fer, es donarme menjar, que fa horas que no he tastat res, y un cos debilitat pel dejuni, no está gayre per conversar.

Sembla que l'principal empenyo de n Muley Hafid se'explique al engabiat, pretendent ahont té amagades las importentíssimas sumas—se parla de millions—que dels concessionaris de las minas del Riff y d'altres personas ha cobrat durant aquests darrers temps.

Com se veu, siguin del Africa, siguin de la Conxinxina, siguin de la Lluna, tots els emperadors són iguals.

La qüestió son quartos, quartos... PIP-PAF

COSES...

VOLEN escoltar-me un moment aquesta peribridica dretistes qui avui aprofiten an tanta furia contra nosaltres el desequilibri de llibertat d'expressió en favor s'en? Parlo, singularment, de *La Epoca*, ja qu'ella es tinguda per una mena d'orgue ministerial directe, inspirat en l'avant-cambra dels governants.

Jo recordaria, per començar, les eternes paraules de Temistocles: *Pega, però escolta*. En aquest recó de l'únic període polític que m' resta avui pera arriçar a copia d'enfemismes els méus judicis, jo os pregó, senyors enemics, la cortesia d'una atenció...

Vosaltres no podeu creure, certament, que l'impuls reaccionari d'aquests dies sia etern... Però n'heu-me la paraula reaccionari, qui atenta contra la significació meteix de vostre nom de conservadors, i contra les repetides protestes del vostre Mestre afirmant que la llibertat s'es feta conservadora i que les idees no poden delinqüir...—O si, doncs, que no creureu segurament en la continuació indefinida de l'actual estat de coses. I bé; no os sembla que la vostra conducta periodística ha de despertar un dia el contrapoc d'unes plomes venjadores? «Teniu consciència de la sembra d'odi que s'espargiu, en comptes de treballar per una lleial i noble pacificació de les violències inoportunament desfermades? No creieu que la vostra conducta actual representa una flama nova qu'encenen sobre les cendres tot just apagades?»

Escòlten, escolteu encara: vosaltres, els ponderats, els equilibrats, els calculadors, els oportunistes, els realistes, els qui saben bincar-vos i adaptar-vos liquidament a totes les formes, a totes les cubetes: el retrocés definitiu que somniem per Espanya implicaria un desequilibri massa gros amb el reste de l'Europa occidental pera que pogués subsistir. Així com en 1823 l'analogia de la Restauració francesa amb la Restauració espanyola, continuant el Pacte de família borbònica, va portar una intervenció francesa contra la llibertat, intervenció que la França orleanista de 1836 va negar a l'esser de bell nou sollicitada, avui els papers són inversos; i hi ha, de fet, una intervenció espiritual continua de França, d'Europa, qui restableix per l'escampall de les idees l'equilibri que vosaltres voldríeu alterar dictatorialment. «Es que podeu ignorar qu'altre part de la frontera el nom d'un Maure se substitueix en la gerència de la cosa pública p'el nom d'un Briand? Ah, amics enemics, així com una Europa regalaita pesava a través frontera sobre l'Espanya dels Anstries, i una Europa revolucionària sobre l'Espanya de Carles IV, de Ferran VII, d'Isabel II, igualment ara una Europa neocientista pesaria sobre el vostre intèl·lecte... El realisme polític os mana contemplar una volta més, creieu-me, esser una volta més els doctrinaris que afirmaven un dia aquell principi ont hi ha en abreviatura tot el còdic de la conservaduria: *governar es transigir*...

I creieu-me encara: no os convé afegir el ridícol de certes arcaiques i peregrines consideracions a la vostra obra de franca... energia. (Me sembla que s'anomena energia això, en el vostre vocabulari polític.) L'altre dia, per exemple, varem poder llegir amb estupor aquesta sabia i lògica argumentació: «En les escoles laiques s'ensenya que l'home descendeix del simi; es clar, doncs, que si l'home es una bestia s'el podrà matar impunement i sense contemplacions, com a les besties». Tu, el qui has fet així enginyosament aquest paragraf, qui hauria des concertat a Darwin i portat per novells camins la ciència contemporània en bloc; tu, el partidari de la llei de sang per escarment de revolucions, dignes, ja qu'el n'en diries de l'argument contrari: l'home es obra directa sorgida de les mans de Déu i per això no s'el pot matar mai com a les besties? Tu qui amb un argument de *àret*, de conveniència social subjectivíssima vole rebatre el fet descobert a copia d'investigacions i troballes, que diries d'una Espanya on la ciència meteix se posés com a catifa d'un sistema governamental o d'un dogma polític? No t'han dit que precisament en virtut de consideracions anàlogues l'Espanya, negra va alçar un gran mur contra l'extranjerisme científic, amb l'inquisició, pera consagrar una altra aliança d'Estat i d'Iglesia? No diries que les coses resten intactes en el nostre mièrrim país, i que hi ha *qualque cosa* qui lliga el passat i el present en un sol immobilitisme eternament petrificat i definitiu com el meteix Déu i la meteix Església qu'amb tanta gelosia vols defensar?

GABRIEL ALONSO

Dels passats successos

L'altre dissapte a las vuyt del matí, aprobada pel Govern la sentència dictada pel Consell Suprem de Guerra y Marina, signé fusellat en els fossos del castell de Montjuich Antoni Malet Pujol, qui capitanejava als revoltosos que a Sant Adrià del Besòs varen incendiar l'iglesia d'aquell poble y s'entregaren a altres excessos.

Detingut pel somatent d'Allela als afors de la població, el dimecres signé conduït a Barcelona en una tartana y tançat a la Presó celular l'ex-director de la desapareguda *Escuela Moderna*, Francisco Ferrer y Guardia.

La seva captura ha causat gran sorpresa, donchs tothom el creya desde fa dias refugiat al estranger, y fins alguns diaris havian publicat notícies d'ell, assegurant que qu'era a Brusselles y suposantio altres a Londres.

Al ser, com hem dit, detingut pel somatent a primeres horas de la matí, en Ferrer, qui anava completament afeytat y no duya a sobre altres objectes que un paraguays y una maquina fotogràfica, va explicar a las autoritats d'Allela que s' dirigia a estranya fundació de Mar Xica ha estat trotejada, Granollers, pera trasladarse desde allí a Barcelona ab el propòsit d'assistir al Congrés d'Esperanto.

Complet en el gabinet antropométric de la po-

lícia els requisits legals, en Ferrer ha quedat a disposició de l'autoritat militar, que, en providencia publicada el 23 del passat agost, encarrrega la seva captura, en mèrits, deya, l'edicta, de la causa que s'està instruint contra los investigadores, organizadores y directores de los sucesos ocurridos en esta capital contra el orden público durante los dias veintitres y treinta y uno de Julio próximo pasado.

La campanya del Rim

Día 24 d'agost

En el Penyó de la Gomera l'enemich troteja violentament la plassa la nit abans y a la matí, arribant sense novetat en aquest punt, després d'una penosa marxa per las dunas. Se dona molta importància a la missió d'aquesta columna, creyentes que la seva sortida significa el començament de l'avans.

A Alhucemas, desde la matí, els moros fan foc ab tres solts, sense que hi hagi baixas.

En el convoy d'aquest dia a Melilla tampoch hi ha.

L'artilleria de l'Hipódromo causa baixas a l'enemich.

Mentres se fa aygua a Sidi-Mussa, es ferit un soldat.

A la nit hi ha tiroteig a Sidi-Hamet, resultant un soldat y una mula morts.

Surt una columna de la plassa cap a la Restinga, arribant sense novetat en aquest punt, després d'una penosa marxa per las dunas. Se dona molta importància a la missió d'aquesta columna, creyentes que la seva sortida significa el començament de l'avans.

Surt cap a Chafarinas la quinta companyia del batalló de las Navas, formada per reservistas casatis, arribant sense novetat.

Día 25 d'agost

Un telegrama oficial comunica que l'general Aguilera, ab las tropas que el dia anterior sortiren cap a la Restinga, s'ha apoderat a dos quarts de nou del matí del soco El-Arba, a set kilòmetres de l'est de la Restinga. Afegeix el telegrama oficial que sembla haverhi allí aygua potable pera l'abasteciment de las tropas. La noticia produheix sensació, donantse per comensat l'avans.

Día 26 d'agost

En el Penyó de la Gomera se reanusa la nit anterior el foc, que durà fins a las dotze, arribant en aquesta hora el canoner *General Concha* que comunica ab la plassa sense esser notada la seva presència.

A Alhucemas, en vista de l'actiu agressiu de l'enemich, a la tarde la plassa romp el foc. S'acosta l'canoner *Alvaro de Bazán* y l'enemich fa foc de canó, contestant la plassa y l'canoner, sense novetat.

A Cabo de Agua, segons els telegramas oficials, els moros rebels no passen de 200.

Surt cap a Cabo de Agua una columna de dugas companyias y una secció de montanya y alguns cavalls ab policia y moros adictes pera atacar als rebels, seguint a n' aquesta nit un altre columna manada pel coronel Larrea.

El *Nuncio* reb ordre de comunicar per radiograma las novetats que hi hagi.

La columna del soco El-Arba es trotejada la nit avans en el campament establert, resultant un soldat ferit y un altre per haverse'l disparat el fusell.

A Sidi Hamet-el-Hach es ferit un soldat, y a la segona caseta, aont hi ha bastant foc, es ferit un altre soldat. Al fer aygua, son també feridas quatre mulas, de las quals ne morí una.

El convoy torna a la plassa sense novetat.

A tres quarts d'onze del matí las tropas de Cabo de Agua comensan el moviment pera ocupar la vall de Taganint, y a l'arribada de la columna manada pel coronel Larrea s'inicia l'atach als adorns de la vall, fent-ho als moros lleals per l'esquerra, pel davant y la vanguardia l'tinent Pazos ab policia indígena de peu y de caball més algunas foras de la secció de caballeria, y la dreta puja a las alturas proximas el tinent coronel Gavilá ab dugas companyias y pel centre l'coronel Larrea ab el resto de las foras y l'artilleria.

En els adorns de la vall l'enemich no defensa de bilment y ja ab més tenacitat en las alturas, que una després de l'altra son presas, pernotant en las darreres posicions.

La columna tingué dos ferits, un d'infanteria y un altre de policia indígena.

Día 27 d'agost

Al Penyó seguí la nit avans el tiroteig fins a las onze, haventse canonejat ab els morters las posicions enemigas.

A Alhucemas segueix el foc tota la tarde, representent el *Alvaro de Bazán* y la plassa, lograntse degtrossar l'emplacement del canó dels moros, el qual cessà de fer foc.

En el soco El-Arba continúa la forsa atrinxerantse y posant la posició en bones condicions de defensa. Se presentan al general Aguilera els principals jefes y caide dels encotorns, brindant amistos.

Els grupos hostile se retiran cap al soco El-Tenna. Els moros de Lebedara envian emissaris pera preguntar si corren perill, contestantse'ls negativament sempre que no fassin actes hostils.

La nit avans atacaren la posició de Sidi-Hamet y Sidi-Mussa las foras protegíen el pas del convoy resultant un soldat contús y un altre de ferit.

En el convoy, malgrat el tiroteig, no hi hagué novetat.

El jefe de l'esquadra comunica que, segons diu el comandant d'el *Princesa de Asturias*, la llanxa que estava fundada a Mar Xica ha estat trotejada, contestant la llanxa y fent cinch baixas a l'enemich. Els moros, la nit avans, trotejaren el reflector de

l'Hipódromo quan foren enfocats, pero fugiren davant del foc dels espanyols.

El general Marina, acompanyat del jefe d'Estat Major vitet el campament de El-Arba, quedant satisfet de com están allí las tropas.

Día 28 d'agost

En el Penyó no hi ha novetat, y a Alhucemas continúa l'foc lent. Els moros variaren de posició l'canó que tenen, obligantse'ls a cessar el foc per efecte del foc de la plassa.

Torna a Melilla la columna enviada a Cabo de Agua, després de protegir durant el matí las operacions allí realitzadas.

La tornada se realisà baixant al riu Muluya, aont s'han incendiat casas y pallissas de las familias Hamum, produhíntse ab aquest motiu diversos tirotejos, en l'últim dels quals es gravement ferit un cabo de la policia indígena.

De resultas del tiroteig de que es objecte l'convoy, son ferits dos soldats.

Arriba a la Restinga el regiment de León y l'artilleria.

Els barcos de l'esquadra, menos el *Carlos V*, han de refugiar-se a las Xafarinas, a consecuencia del trèfeg.

Día 29 d'agost

Al Penyó no hi ha més novetat que un lleuger tiroteig intermitent, resultant un artiller ferit. A Alhucemas continúa l'foc lentament.

En el soco El-Arba es trotejada una parella de caballeria desde las casas situadas en els encotorns. Hi arribó el regiment del Rey ab una bateria.

El convoy a las posicions avanzadas de Melilla es hostilietat, sense baixas.

Día 30 d'agost

Arriban diferents barcos a Melilla, ab provisions y material. El *Cataluña* porta tres aparells destiladors ab capacitat pera 3.000 litres d'aygua.

Surten en aquest dia dos convoyos. Un d'ordinari a la segona caseta y un d'extraordinari cap a la Restinga.

A la una de la tarde els moros obríen el foc contra Alhucemas tirant canonades, contestant las baterias de la plassa, en la qual hi ha dos ferits.

Arriban a Melilla 100 camells pera l's convoyos. Al soco El-Arba hi ha tiroteig.

Al tornar de Cabo de Agua la columna del coronel Larrea es també trotejada.

Día 31 d'agost

Continúa l'foc a Alhucemas y al Penyó de la Gomera, essent ferit un artiller en aquesta darrera plassa.

A la matí, aont surt el coronel Larrea ab peita columna cap a Sidi-Brabim, arribant-hi a dos quarts de vuyt després de lleuger tiroteig. Porta la columna la missió de castigar als cabilens de Benimelat, calant foc als seus aduars.

Al soco El-Arba se canoneja y troteja la càbila Lebedara, aont s'amagaven els moros que hostilaven el campament.

L'atach al convoy d'aquest dia es serio, creyentes en alguns moments que s' tractava d'un combat, puig tota la línia enemiga feya foc. El tiroteig durà sis horas.

A Melilla buta l'ponent. El vent y la pols asson tan las tendes de campanya. Aprofitant els avols de pols, els moros s'acostan a las posicions, explotant una mina. Els soldats portan ulleras negras.

Als que, potser perquè esperan que ab la defunció de la *interfecta* ha de tocalhi alguna cosa, creuhen ó fingíen creure que la llibertat està malalta de mort,

els recomanem la lectura de las següents línies que copiém d'un diari de Madrid:

«No es possible en el siglo xx viure en Europa, con otro régimen que con el de la libertad, ni hace falta renunciar a él para defender las esencias fundamentales de la sociedad...»

Més clar no pot dirse. Passi lo que passi, succeixi lo que succeixi—venen a significar aquestes paraules—la llibertat es intangible y en el seu sosteniment hem de posar tots el nostre més decidit empenyo, perquè sense llibertat, a Europa, avuy, es impossible viure.

Y consti, pera que l'afirmació vaji revestida de tota l'autoritat desitjable, que las ratlles qu'hem copiat no son de cap periòdic republicà ó d'idees marcadament avanzadas. Son de *La Epoca*, de la conservadora *Epoca*, el orgue oficial del Govern.

De modo que, ben mirat, aixó de que avuy sense la llibertat no es possible viure, es el propi Maure el qui ho diu.

Tinguin-ho, donchs, entés els que, engreccats per l'última recayguda, confían en heredar aviat a la *madalla*.

Per ara, no hi ha herencia.

Ho declara el mateix metge.

A Lisboa han hagut de suspendre's per uns quants dias la sessió del Parlament.

«Saben per què? Per falta de diputats.

Aixó demostra la importància que aquests bons senyors donan al seu càrrech.

No van al Congrés, perquè comprenen que no hi fan cap feina en altres termes, que no serveixen per res.

Qu' es, si fa o no fa, lo mateix que l's succeïx a molts diputats de... altres nacions.

A Rotterdam s'hi ha presentat el còlera.

Rotterdam es a Holanda.

Y Holanda es la terra dels formatges de bola.

Y és si l'còlera que allí ha aparegut no podrà ser de bola també... Desgraciadament, no ho es. Las malas noticias sempre s' confirman. Ara lo que convé es que, aixis com ens ha vingut la noticia, no s' vingui una mostra.

«No més aixó 'ns faltaria!»

Mentres a Espanya s' remena encare tot alló de la semana tràgica, a França están celebrant glosoriamment la seva de semana.

La semana de l'aviació. Tot es hi encantaran ab els aparells voladors ó contemplar la sanch que s' escola...

Nosaltres ab els nlla fixos en terra; els guyant enlayre...

«¿Qui es que t' miras més enlayradas?»

Ha sigut capturat un germà del *Gato*, el cèlebre confident.

Jo, avans, m' hauria enterat de si al tal *fratello* se l' anomena també per *Gato*.

Y en cas afirmatiu, l' hauria posat en llibertat desseguida.

«Per què? Senzillament... Perquè m' sabria greu que las potencias poguessen dirme que havia agafat el *gat*».

Preguntava a 4 n' en Girona Pobre, l' altre dia, davant del cafè del Liceo:

«Què t' sembla d' aixó del *avance*, Girona? Y el popular ramblista responia:

«Déixat d' *avances*, y vinga un *anticipo*».

«Mare, cal que m' decideixi. Als hostes que avuy tenim jo no sé lo que m' hi passa; tots volen caesar ab mí».

«Quants són?»

«Tot' una caterva; per lo menos cinch ó sis: el republicà, el democrata, el lliberal, el canch, el maurista, el...»

«Puja a véurels, escudinya bé l' seu ntu mira en lo que s' entretenen y... res més: vivamho a dir».

«Ja n' he vist un, mare meva: es el republicà.»

«Y què?»

«S' està dintre del seu quarto, enfabat com un beneyt.

De tant en tant, treu las cartas y comensa a fer castells; després obra la finestra, y s' queda mirant al cel.

Ara cantava una cosa pero li ha faltat la veu.

«Ni un mot més!... Quan te parli me l' envias a passeig».

«Ja he vist l' altre, mare meva. «¿Quin es aquest?»

«El canch. No penso trob' en ma vida un home més indeef. Vol posarse al tó del siglo y li manca l' esperit; vol seguir l's usos dels avis y tem semblar massa antich. La legalitat el crida, pero s' queda a mitj camí; torna a d' un pas y...»

«Despátxal: no fa per tu un home aixis.»

«Mare, el tercer de la colla ja està del tot apamat.»

«¿Óm se diu?»

«Us farà riure!»

«Figureu-vos: l' lliberal Passa l' temps dins del seu quarto sense fer res, conjugant un verb que s' ven que li agrada.»

«¿Quin verb es?»

«El verb *sucar*. «Jo si pogués sucaria.»

«Tu sucxa.» «Suguem, companya.»

«Fora! No cal que t' hi pensis: ab tu no hi sucará pas.»

«Ja n' he vist un altre, mare. Es el maurista.»

«Molt bé. Y en què s' ocupa aquest mestre?»

«Conta.»

«¿Quèntos?»

«Cál... Diners.»

Té al davant seu una llieta y... allí l' sentiran: «Den de la subvenció passada.»

«Vint de la del mes que vé.»

«Per indemnizacions, trenta.»

«Total, dos, tres, quatre cents...»

«Es el millor partit, fillat... Creume; césat ab aquest.»

C. GUMÀ

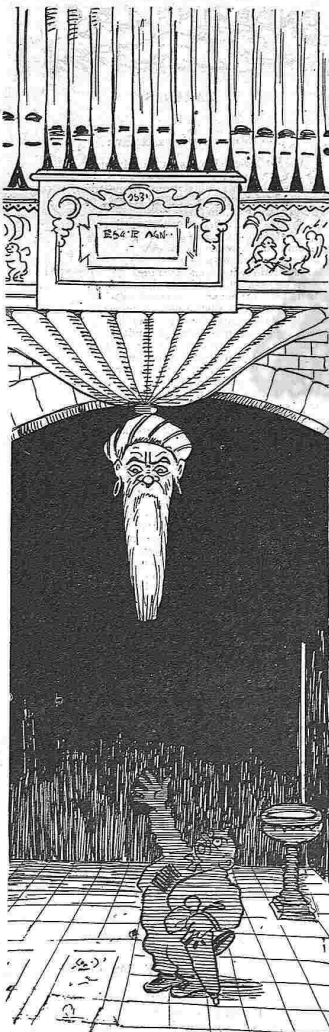
Terras enllà

Un patriota á la Catedral

L' EMIGRANT:—¿A Espanya encú?... No veyeu que allí ja no hi queda res á pelar, ab tantas calamitats?
El CÓLERA:—Per xó mateix, home... No 'ls vindrá d' unal...

A vista d' aucell

—¿Ab quina satisfacció explicaré als del poble qu' he vist un moro ab el cap tallat!...

ENDAVINALLA
Crech, lector, qu' en tens un feix per buscar quin es el peix que trayenti cap y qua li quedí una part del any en la que tothom hi stá, sense tenir gran stany.
PERE CORTACANS (Lleidor de LA CAMPANA)

AUCELL NUMÉRIC

1 2 3 4 6 7 6 5	—Temp. de verb.
6 5 3 7 6 2 7	— id. id.
1 5 8 6 5 6	—Apellido.
6 2 1 7 6	—Verb.
6 4 1 2	—Nom d' home.
6 5 3 7 6	—Verb.
7 3 7 1 7 6	— id.
1 2 3 4 5 6 7	—Arbre.
1 5 6 6 7 6 2 7	—Temp. de verb.
1 2 3 4 6 7 6 2 7	— id. id.
1 6 5 3 7 3 2 6 7	—1.ª id. id., 2.ª id. id.
6 2 1 7 6 5 3 7	—1.ª id. id., 2.ª id. id.
5 1 6	1 2 3 7 —1.ª Conson., 2.ª Animal.
1 7	1 4 6 7 —1.ª Nota musical, 2.ª Animal.
3	5 4 3 7 —Consonant, 2.ª Animal.

J. MASSAGUER S. (ARTILLER)

ROMBO

.....

Substituir els punts per lletres de manera que al llegir vertical i horisontalment expressi lo que va á continuació: 1.ª ratlla: consonant; 2.ª: peix; 3.ª: verb; 4.ª: verb; 5.ª: vegetal; 6.ª: estat del cel en certa cassos; y 7.ª: consonant.

ES PER, EN MON Y EN POL
CONVERSA
—¿Qué vol, senyor Marqués?
—Té, vé, porta aquest paquet á casa del que acabem de dir.
J. JUBANY B.

TARJETA

D. TANO SERRATS MILLÀ
TER

Formar ab aquestas lletres el nom de un poble catalá.
A. B. (s) Lo Rector de VALLFAGONA

GEROGLÍFICH
NOTA
NOTA
NOTA
Res
NOTA
MIQUEL BOCA

CORRESPONDENCIA

¿Caballers: Un Sportista, F. Vilanova Macau, Miguel Maslleras, Tranquil, arcadi Guasch, Ramón Valls y Pep Sistellé: Quina estrella més dolenta.
Caballers: Daniel Mayor (Cherta), Mao, Ramiro Espinosa y Espinosa, Pepito Utset y Turro, Joan Antich Fuquí, Patsé Illa III, S. Odeco, Armada, Emili Busot, y A. B. (s) Lo Rector de Vallfagona: Comprin un bitllet, qu' están de sort.
Caballers: D. V., R. V., E. S. y Ll., H. N. y M., Aguilera, E. Pi Fani, I. S. (F. T.), Jobico, F. O., Johannus, y P. M. M.: Rebutis els originals qu' envian ab destí als demostres; Agrahim l' acceptó.—A. R. Aloy: Bons están els temps, para entretenirnos en retoches! Pere Martí: Las cantarelas no 'm resultan.—Ll. Barceló y Bou: No es maleta.—Antoni Riera (s) Nastapat: Apa, porque no 's queixi... Allá va la primera quarteta:

*Pilar del meu cor,
tan que t'astimo,
pendra del meu amor,
m'as aburrida.*

(Sin comentarios).—Andreu Grau: El sonet, si estés bé de sílabas, d' accents, y de alguna altra cosa, podria sortirse.—Marel Nodi: Va bé, y meret; Celebraré que Déu li dongui una bona inspiració, com si diguessim una hora ben curta.—R. Estaragús: Ho guardem, per si un dia Nostre Senyor ens toca 'l cor per publicarí.—Ruy de Gorch: El llegirán aixís que 'us vagui.—Peró més ens hauríam estimat una coseta bonica de vosté.—Johannus: Vinga la cansoneta, y veurém. De temps, si que n' hi ha, aquesta vegada.—F. E., T. V., Un obrer que contribueix á la suscripció, y N. N. (Caspans): No podem publicar las cartas que 'ns remeten, per diferentes rahons.—Uram Sioran: Ademés de ser massa seriós para un periódich satíric, el fons tanca poca novetat.—Emanuel: Quan dibuen de una noya qu' es simpática, ja se dirse qu' es lleitia. Quan senti á dir d' un treball literari qu' es modest, ja pot assegurar-se qu' es dolent.—Ramón Valls: Els seus versos me tan pensar en els romansos de cego:

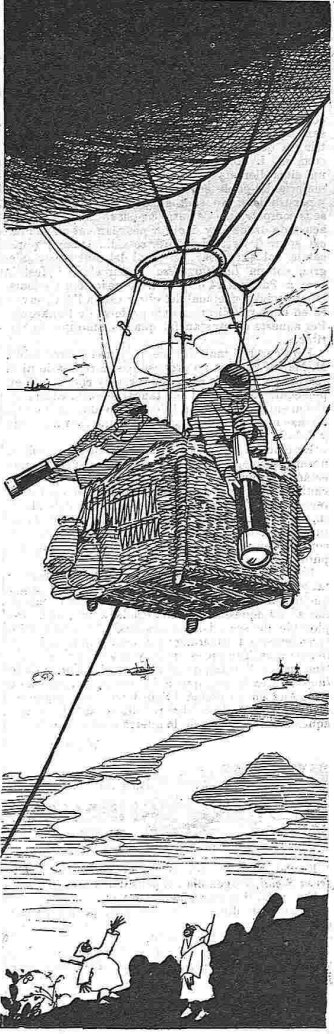
*Molts pares que teniu fills
amichs de la rebelia,
en un prosti 'ls ceureu
de resultas d' aquells dias.*

Aixó está inspirat en el manifest de la Lliga... Ho conixerem ab l' estil; es Prat de la Riba, clarat.—E. Vilaret: Tindré un molt gust en complaure'l. Que vagi enviant, y per mica bé qu' estiguin, per nosaltres no 's perdrá.—Un Favero: De forma, no está mal; però de idea... y quina idea més desastrosa!... Veja, qu' entre la censura y el bon gust, no li deixarian passar, li asseguro.—El compte de la Vérola: Si no vam fer més que agrahirli l' atenció del envió, polser no; ara, si li vam prometre que li publicaríam, no dubti que un dia ó altre 's insertarán.—G. R. V.: Es el género, lo que no 'ns convé. Tocant á la versificació no hi ha res que dir.—Joan Martín: Quan se descomponen las reglas métricas y rítmicas, lo millor es escriure en prosa.—Joan Antich Fuquí: Redeu, y quin mal dia!

*¿Ay Bista si ho sabeis!
De tu estich enamorat,
y tu dius que no m' estimas
perque 'm veus massa pigat.*

Si té picadura, entretinguis fent cigarrillos y deixi en pau á las mussa.—Pep Sistellé: El pensament es bastant Bonet; però, per haverlo vestit en aquesta forma, hauríam d' Estomacat.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8
Tinta Ch. Lortileux y C.ª

—Y entre tants moros ¿no hi distingeixes cap mora?
—Alla baix ne veig dugas... d' esbarzer, però no son gayre maduras.